

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 41Cob/17/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1122202357
Dátum vydania rozhodnutia: 26. 07. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Miriam Boborová Sninská
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2023:1122202357.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Banskej Bystrici, ako súd odvolací v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Miriam Boborovej Sninskej a členov senátu JUDr. Miroslavy Púchovskej a JUDr. Mariána Blahu, v právnej veci žalobcu KOOPERATÍVA poisťovňa, a.s. Vienna Insurance Group, Štefanovičova 4, 816 23 Bratislava, IČO: 00 585 441, zastúpeného advokátom JUDr. Felixom Neupauerom, Dvořákovo nábrežie 8/A, 811 02 Bratislava, proti žalovanému RI - NO export-import, s.r.o., so sídlom Nám. A.H. Škultétyho 7, 990 01 Veľký Krtíš, IČO: 36 027 324, zastúpenému advokátom JUDr. Jozefom Školníkom, Mierova 1, 990 01 Veľký Krtíš, o zaplatenie 346,58 Eur s príslušenstvom, o odvolaní žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Veľký Krtíš, č.k. 14Cb/14/2022 - 79 zo dňa 14. novembra 2022 takto

rozhodol:

- I. Rozsudok Okresného súdu Veľký Krtíš, č.k. 14Cb/14/2022 - 79 zo dňa 14. novembra 2022, potvrdzuje.
- II. Žalobcovi priznáva voči žalovanému nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %.

odôvodnenie:

1. Okresný súd napadnutým rozsudkom výrokom I. uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 346,58 Eur spolu s 8 % úrokom z omeškania ročne zo sumy 346,58 Eur od 15.11.2019 do zaplatenia. Výrokom II. rozhodol, že žalobca má nárok na náhradu 100 % trov konania žalovaného.

2. V odôvodnení rozsudku súd uviedol, že žalobca sa žalobou doručou Okresnému súdu Bratislava I (postúpenou Okresnému súdu Veľký Krtíš z dôvodu námietky miestnej príslušnosti) domáhal od žalovaného zaplatenia sumy 346,58 Eur s 8 % ročným úrokom z omeškania od 15. 11. 2019 do zaplatenia. Žalobu odôvodnil tým, že dňa 14. 11. 2017 uzatvoril so žalovaným poisťovňu zmluvu č. XXXXXXXXXXXX na dobu neurčitú, s ročným poisťovým plateným štvrťročne. Žalobca tvrdil, že poistenie zaniklo dňa 14. 11. 2019 podľa ustanovenia § 801 ods. 1 Občianskeho zákonníka z dôvodu nezaplatenia poisťového za prvé poisťové obdobie. Žalobca tiež uviedol, že v zmysle § 803 ods. 1 Občianskeho zákonníka má žalobca právo na poisťové za dobu do zániku poistenia v žalovanej sume. V podaní doručenom súdu dňa 14. 10. 2022 žalobca doplnil, že strany si dohodli ročné poisťové 462,11 Eur platené štvrťročne lehotným poisťovým po 115,53 Eur, so splatnosťou 14. 11., 14. 02., 14. 05. a 14. 08. Žalobca tvrdil, že žalovaný nezaplatil ďalšiu splátku poisťového a poisťové sa stalo splatným k termínu splatnosti poslednej štvrťročnej splátky, pretože strany nemali dohodnutú splatnosť celého poisťového nezaplatením niektorej splátky v zmysle ustanovenia § 565 Občianskeho zákonníka. Poistenie zaniklo dňa 14. 11. 2019 pre uplynutie lehoty podľa ustanovenia § 801 ods. 2 Občianskeho zákonníka. Žalovaný v podaní doručenom súdu dňa 11. 11. 2022 uviedol, že vypracovanie žaloby obsahuje faktickú chybu, nakoľko poistenie zaniklo pre nezaplatenie poisťového za ďalšie obdobie v súlade s ustanovením § 801 ods. 2 Občianskeho zákonníka. Žalovaný tvrdil, že žalovaný nárok sa týka poisťového obdobia od 14. 11. 2018 do 14. 11. 2019. Tvrdil, že uhradil len sumu 115,53 Eur dňa 07. 02. 2019. Poisťové sa stalo splatným

nezaplatením poslednej štvrťročnej splátky dňa 14. 08. 2019 a zaniklo dňa 14. 11. 2019 dôsledkom uplynutia lehoty podľa § 801 ods. 2 tretia veta Občianskeho zákonníka.

3. Žalovaný v rámci vyjadrenia k žalobe namietol premlčanie, nakoľko podľa neho poistenie zaniklo ešte v roku 2017 a nie v roku 2019.

4. Súd vykonal dokazovanie listinnými dôkazmi a uviedol, že vec právne posúdil podľa § 261 ods. 1 Obchodného zákonníka ako obchodný záväzkový vzťah, nakoľko obe strany sú podnikateľmi a je zrejmé, že zmluva sa týkala podnikateľskej činnosti strán. Jedná sa o poistnú zmluvu podľa § 788 a nasl. Občianskeho zákonníka, keďže poistná zmluva nie je upravená v Obchodnom zákonníku, a preto sa použijú na vzťah strán ustanovenia Občianskeho zákonníka upravujúce tento zmluvný typ. Súd konštatoval, že v súlade s ustanovením § 788 ods. 1 vystupoval v rámci zmluvy žalobca ako poistiteľ a žalovaný ako osoba, ktorá s poistiteľom poistnú zmluvu uzavrela (poistník) a je povinná platiť poistné. V súlade s § 803 ods. 1 Občianskeho zákonníka má poistiteľ právo na poistné za dobu do zániku poistenia. Súd konštatoval, že v konaní medzi stranami bolo sporné, kedy došlo k zániku poistenia, teda za aké obdobie a v akej výške má žalobca na zaplatenie poistného nárok.

5. Z predloženého návrhu poistnej zmluvy, ktorý súd považoval za uzavretú poistnú zmluvu, keďže ju podpísali obidve strany a obsahuje zákonné náležitosti vyplynulo, že strany uzavreli poistnú zmluvu na dobu neurčitú s ročným poistným obdobím počnúc dňom 14. 11. 2017 s poistným 462,11 Eur, splatným štvrťročne po 115,53 Eur. Súd konštatoval, že z poistky vyplynula splatnosť štvrťročných splátok na dni 14. 11., 14. 02., 14. 05. a 14. 08. Z výpisu z inkasného účtu súd zistil, že žalovaný uhradil všetky štyri splátky za prvé poistné obdobie od 14. 11. 2017 do 14. 11. 2018. Za ďalšie ročné poistné obdobie od 14. 11. 2018 do 14. 11. 2019 uhradil len jednu štvrťročnú splátku 115,53 Eur dňa 07. 02. 2019. Poistenie preto zaniklo v súlade s ustanovením § 801 ods. 2 posledná veta Občianskeho zákonníka pre nezaplatenie poistného za ďalšie poistné obdobie (od 14. 11. 2018 do 14. 11. 2019) v lehote troch mesiacov od jeho splatnosti.

6. Súd ďalej uviedol, že strany si dohodli splatnosť poistného v štyroch štvrťročných splátkach a splatnosť poistného ako celku nastala splatnosťou poslednej splátky, teda pre posudzované poistné obdobie dňa 14.08.2019. Súd konštatoval, že strany nemali v súlade s ustanovením § 565 Občianskeho zákonníka dohodnuté, že by žalobca ako veriteľ mohol žiadať zaplatenie celého poistného pre nesplnenie niektorej splátky, a preto splatnosť poistného za dohodnuté ročné poistné obdobie nemohla nastať z dôvodu nezaplatenia len niektorej zo splátok, ale až splatnosťou poslednej splátky, kedy bolo splatné celé poistné. Súd mal za to, že od tohto dátumu začala plynúť zákonná trojmesačná lehota, ktorá uplynula dňa 14. 11. 2019, kedy poistenie zaniklo, pretože poistné nebolo zaplatené v celej výške. Súd preto nepovažoval za dôvodnú obranu žalovaného, že poistenie zaniklo už v roku 2017. V tomto smere súd prvej inštancie poukázal na rozsudok NS SR sp.zn. 2Obdo/7/2008 zo dňa 10.12.2008, ktorý uzavrel, že v zákone nie je osobitne riešený prípad zániku poistenia pre nezaplatenie splátky poistného, avšak vzhľadom na to, že výška poistného sa stanovuje s ohľadom na určité časové obdobie (poistné obdobie), počas ktorého sa poistiteľ zaväzuje poskytovať dohodnutú poistnú ochranu ako aj vzhľadom na zásadu uvedenú v ustanovení § 565 Občianskeho zákonníka, lehota začína plynúť okamihom, kedy je splatné celé poistné za príslušné obdobie, teda všetky jeho splátky.

7. Toto rozhodnutie Najvyššieho súdu prebrali aj nižšie súdy, napríklad Krajský súd v Trenčíne v rozsudku, č.k. 4Co/130/2019 zo dňa 21.11.2019, pričom súdy síce interpretovali ustanovenia § 9 ods. 4 zákona č. 381/2001 Z.z. o povinnom zmluvnom poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla, avšak ide o rovnakú textáciu zákona, podľa ktorej poistenie zodpovednosti zanikne, ak poistné nebolo zaplatené do jedného mesiaca od dátumu splatnosti. Preto túto interpretáciu podľa súdu prvej inštancie možno použiť aj na výklad ustanovenia § 801 ods. 2 posledná veta Občianskeho zákonníka, ktoré rovnako hovorí o zániku poistenia pre nezaplatenie poistného v určitej zákonnej lehote od jeho splatnosti.

8. Súd ďalej uviedol, že ustanovenie § 802 ods. 1 (správne má byť § 801 ods. 2) Občianskeho zákonníka bolo novelizované zákonom č. 213/2018 Z.z. čl. II., bod 4, s účinnosťou od 1. 10. 2018, pričom podľa prechodného ustanovenia § 879u Občianskeho zákonníka sa toto ustanovenie prvýkrát použije od 01. 10. 2018. Dovtedy bol možný zánik poistenia za ďalšie obdobie len v prípade zaslania výzvy na zaplatenie. Keďže sa však žaloba týka poistného obdobia od 14. 11. 2018 do 14. 11. 2019, aplikuje

sa v zmysle prechodného ustanovenia novšia právna úprava, ktorá počíta aj so zánikom poistenia bez zaslania výzvy. Pretože v konaní nebolo preukázané (ani tvrdené) zaslanie výzvy na zaplatenie poistného, zaniklo poistenie uplynutím trojmesačnej lehoty od splatnosti.

9. Súd ďalej uviedol, že keďže poistenie zaniklo dňa 14. 11. 2019, žalobca má v súlade s ustanovením § 803 ods. 1 Občianskeho zákonníka právo na poistné až do tohto dátumu, teda za celé ročné poistné obdobie, ktoré začalo dňa 14. 11. 2018 a skončilo práve k uvedenému dňu. Keďže poistenie zaniklo podľa ustanovenia § 801 ods. 2 Občianskeho zákonníka, výška poistného sa v zmysle § 803 ods. 1, druhá veta Občianskeho zákonníka určí z poistného za predchádzajúce obdobie, teda za prvé poistné obdobie od 14. 11. 2017 do 14. 11. 2018, ktoré podľa zmluvy a výpisu z inkasného účtu predstavovalo sumu spolu 462,11 Eur. Po odrátaní úhrady žalovaného v sume 115,53 Eur dňa 07. 02. 2019 vyplývajúcej z výpisu z inkasného účtu, má žalobca nárok na poistné v žalovanej sume 346,58 Eur, ktorú žalobcovi súd priznal.

10. Súd priznal žalobcovi aj úrok z omeškania v súlade s § 369 ods. 1 a 2 Obchodného zákonníka, ktorý si uplatňuje odo dňa nasledujúceho po zániku poistenia, teda od 15. 11. 2019. Súd mal za to, že žalovaný bol k tomuto dátumu v omeškaní s platením poistného, keďže toto mal zaplatiť v štyroch splátkach ku dňu 14. 11. 2018, 14. 02. 2019, 14. 05. 2019 a 14. 08. 2019. Súd priznal žalobcovi úrok z omeškania v ním požadovanej sadzbe 8 % ročne v súlade s ustanovením § 1 ods. 1 nariadenia vlády č. 21/2013 Z. z., teda v sadzbe Európskej centrálnej banky platnej k prvému dňu príslušného kalendárneho polroka omeškania (ktorá bola na úrovni 0 %) zvýšenej o 8 percentuálnych bodov.

11. Súd ďalej považoval za nedôvodnú námietku premlčania vznesenú žalovaným. Uviedol, že podľa § 391 ods. 1 Obchodného zákonníka pri právach vymáhateľných na súde začína plynúť premlčacia doba odo dňa, keď sa právo mohlo uplatniť na súde, pričom pri práve na plnenie záväzku plynie premlčacia doba podľa § 392 ods. 1 Obchodného zákonníka odo dňa, keď sa mal záväzok splniť. V predmetnej veci nastala splatnosť poistného požadovaného za poistné obdobie od 14.11.2018 do 14.11.2019 v dňoch 14.11.2018, 14.02.2019, 14.05.2019 a 14.08.2019. Od týchto dátumov začala plynúť všeobecná premlčacia doba štyri roky v súlade s § 397 Obchodného zákonníka. Keďže žalobca podal žalobu na súde dňa 23.03.2022, urobil tak v rámci premlčacej doby, ktorá v súlade s § 402 Obchodného zákonníka prestala plynúť.

12. O nároku na náhradu trov konania súd rozhodol podľa § 255 ods. 1 CSP a priznal úspešnému žalobcovi nárok na náhradu trov konania od žalovaného v rozsahu 100 %.

13. Proti rozsudku v zákonnej lehote prostredníctvom právneho zástupcu podal odvolanie žalovaný, ktorý rozsudok napadol odvolaním v celom rozsahu. Žalovaný podal odvolanie z dôvodov podľa § 365 ods. 1 písm. d), f), g) a h) CSP.

14. Žalovaný v odvolaní uviedol, že súd prvej inštancie neodstránil dostatočne rozpory v rozsahu vykonaného dokazovania, ako aj v skutkových tvrdeniach žalobcu a žalovaného. Zastáva názor, že súd nezohľadnil rozhodujúce skutočnosti, ktoré boli vykonanými dôkazmi preukázané, kde v hodnotení dôkazov je logický rozpor a výsledky hodnotenia dôkazov nezodpovedajú tomu, čo malo byť zistené. Poukázal na to, že žalobca v podaní doručenom súdu dňa 22. 03. 2022 tvrdil, že poistenie zaniklo dňa 14. 11. 2019, teda žalovaný nárok sa týka poistného obdobia od 14. 11. 2018 do 14. 11. 2019 s ročným poistným 462, 11 Eur. V podaní doručenom súdu dňa 11. 11. 2022 žalobca súdu uviedol, že poistenie zaniklo pre nezaplatenie poistného za ďalšie obdobie a nie za nezaplatenie poistného za prvé poistné obdobie v súlade s ustanovením § 801 ods. 2 Občianskeho zákonníka, pričom súd prvej inštancie sa s touto zmenou žaloby nijako nevysporiadal.

15. Žalovaný navrhol, aby odvolací súd napadnutý rozsudok zrušil a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie. Zároveň žiadal, aby odvolací súd rozhodol tak, že žalobca je povinný zaplatiť žalovanému náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu.

16. Žalobca sa písomne k odvolaniu žalovaného nevyjadril.

17. Krajský súd v Banskej Bystrici, ako súd odvolací viazaný rozsahom odvolania (§379 CSP) a odvolacími dôvodmi (§380 CSP) nenariadil pojednávanie (§385 ods. 1 CSP), pretože nebolo potrebné

zopakovať alebo doplniť dokazovanie a nevyžadoval to verejný záujem. Odvolací súd rozsudok verejne vyhlásil dňa 26. júla 2023, keď miesto a čas verejného vyhlásenia rozsudku oznámil na úradnej tabuli súdu a na webovej stránke Krajského súdu v Banskej Bystrici (§ 378 ods. 1 a § 219 ods. 1, 3 CSP).

18. Odvolací súd dokazovanie nezopakoval a nedoplnil, preto bol podľa § 383 CSP viazaný skutkovým stavom tak, ako ho zistil súd prvej inštancie.

19. Z obsahu spisu súdu prvej inštancie vyplýva, že žalobca vydal žalovanému návrh poistnej zmluvy č. XX., ktorý bol podpísaný žalobcom aj žalovaným dňa 14. 11. 2017, čím došlo k uzavretiu zmluvy o havarijnom poistení motorového vozidla Unikov PN 3.24, na dobu neurčitú, so začiatkom poistenia 14. 11. 2017, s ročným poistným obdobím, s poistným 462,11 Eur splatným štvrťročne po 115,53 Eur. Štvrťročné splátky boli splatné v dňoch 14. 11., 14. 02., 14. 05. a 14. 08.

20. Z výpisu inkasného účtu vyplynulo, že žalovaný uhradil poistné v štyroch úhradách po 115,53 Eur splatné v dňoch 14. 11. 2017, 14. 02. 2018, 14. 05. 2018 a 14. 08. 2018. Za ďalšie poistné obdobie od 14. 11. 2018 žalovaný uhradil len jednu splátku v sume 115,53 Eur dňa 07. 02. 2019, na základe čoho mu vznikol nedoplatok 346,58 Eur.

21. Z oznámenia o zániku poistenia zo dňa 09. 12. 2019 vyplynulo, že poistná zmluva zanikla z dôvodu nezaplatenia poistného za ďalšie poistné obdobie dňa 14. 11. 2019 v súlade s ustanovením § 801 ods. 2 Občianskeho zákonníka, pričom dlžné poistné predstavuje sumu 346,58 Eur.

22. Podľa § 363 CSP, v odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

23. Podľa § 365 ods. 1 CSP, odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

24. Podľa § 373 ods. 1 CSP, ak odvolanie obsahuje odstrániteľné vady, súd prvej inštancie vyzve odvolateľa, aby chýbajúce náležitosti doplnil, a poučí ho o následkoch neodstránenia väd odvolania. Súd nevyzýva na doplnenie odvolacích dôvodov.

25. Podľa § 140 ods. 1 CSP, zmena žaloby je návrh, ktorým sa rozširuje uplatnené právo alebo sa uplatňuje iné právo.

26. Podľa § 140 ods. 2 CSP, zmena žaloby je i podstatná zmena alebo doplnenie rozhodujúcich skutočností tvrdených v žalobe.

27. Odvolací súd sa podľa § 387 ods. 2 CSP v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia súdu prvej inštancie a len na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia a s poukazom na obsahové vymedzenie odvolania žalovaného dopĺňa ďalšie dôvody.

28. Odvolanie je riadnym opravným prostriedkom, ktorým sa strana sporu domáha, aby odvolací súd preskúmal rozhodnutie súdu prvej inštancie a konanie, ktoré mu predchádzalo. Rozhodnutie súdu prvej inštancie podlieha prieskumu odvolacím súdom len z dôvodov, ktoré odvolateľ uvedie v podanom odvolaní, resp. podľa § 365 ods. 3 CSP doplní do uplynutia lehoty na podanie odvolania, keďže podľa § 380 ods. 1 CSP odvolací súd je odvolacími dôvodmi viazaný. Viazanosť odvolacími dôvodmi znamená,

že odvolací súd pri svojom rozhodovaní môže prihliadať len na také pochybenia súdu prvej inštancie, ktoré odvolateľom boli uplatnené a zároveň vyšli v odvolacom konaní najavo a s výnimkou väd, ktoré sa týkajú procesných podmienok a na ktoré odvolací súd podľa § 380 ods. 2 prihliadne, aj keď neboli v odvolacích dôvodoch uplatnené, iné pochybenia súdu prvej inštancie odvolací súd zisťovať nebude a ak by aj v odvolacom konaní vyšli najavo, nebude na ne prihliadať. Uvedenie dôvodov z akých sa rozhodnutie súdu prvej inštancie považuje za nesprávne, t.j. uvedenie odvolacích dôvodov, je aj zákonnou obsahovou náležitosťou odvolania podľa § 363 CSP.

29. Žalovaný v odvolaní súdu prvej inštancie vytýkal, že neodstránil dostatočne rozpory v rozsahu vykonaného dokazovania, ako aj v skutkových tvrdeniach žalobcu a žalovaného a nezohľadnil rozhodujúce skutočnosti, ktoré boli vykonanými dôkazmi preukázané, kde v hodnotení dôkazov je logický rozpor a výsledky hodnotenia dôkazov nezodpovedajú tomu, čo malo byť zistené. Ktoré konkrétne rozpory a z ktorého konkrétne vykonaného dôkazu a ktorých konkrétnych skutkových tvrdení žalobcu a žalovaného súd prvej inštancie neodstránil, však žalovaný v odvolaní neuviedol a nešpecifikoval. Rovnako žalovaný neuviedol a nešpecifikoval, ktoré konkrétne rozhodujúce skutočnosti súd prvej inštancie nezohľadnil, v hodnotení ktorých konkrétnych dôkazov je logický rozpor a výsledky hodnotenia ktorých konkrétnych dôkazov nezodpovedajú tomu, čo malo byť zistené.

30. Odvolací súd zároveň konštatuje, že zákonná povinnosť uviesť odvolacie dôvody znamená, že odvolateľ musí aj obsahovo vymedziť, prečo mal za to, že je ten ktorý odvolací dôvod naplnený, a teda musí uviesť konkrétne odvolaciu argumentáciu pre ním tvrdené odvolacie dôvody. Účelom odvolacieho konania je totiž posúdenie vecnej správnosti odvolaním napadnutého rozhodnutia súdu prvej inštancie výlučne v kontexte odvolacích dôvodov, ktoré odvolateľ uvedie a obsahovo vymedzí do uplynutia lehoty na podanie odvolania. Zákonný interatív vyjadrený v § 373 ods. 1 in fine CSP pritom neumožňuje súdu vyzvať odvolateľa na doplnenie odvolacích dôvodov a lehota na podanie odvolania neohraničuje len samotné podanie odvolania, ale aj argumentáciu tvrdenej nesprávnosti rozhodnutia a konania, ktoré mu predchádzalo. Nedostatok obsahového vymedzenia odvolania preto nepredstavuje vadu, na odstránenie ktorej by mal súd odvolateľa vyzývať, ale vedie odvolací súd k záveru, že rozhodnutie súdu prvej inštancie je vecne správne.

31. Odvolací súd preto musí konštatovať, že žalovaný odvolaciu argumentáciu neuviedol tak, aby umožnil odvolaciemu súdu preskúmať, ktoré rozpory a z ktorého vykonaného dôkazu a ktorých skutkových tvrdení žalobcu a žalovaného súd prvej inštancie neodstránil a neuviedol odvolaciu argumentáciu tak, aby umožnil odvolaciemu súdu preskúmať, ktoré rozhodujúce skutočnosti súd prvej inštancie nezohľadnil a v hodnotení ktorých dôkazov je logický rozpor a výsledky hodnotenia ktorých dôkazov nezodpovedajú tomu, čo malo byť zistené. Odvolací súd podporne poukazuje aj uznesenie Ústavného súdu SR z 05.11.2019, sp.zn. IV.ÚS 90/2019, podľa ktorého: „Iba uvedenie všeobecných odvolacích dôvodov v odvolaní nie je postačujúce na to, aby odvolací súd mohol o odvolaní rozhodnúť, resp. uvedením len všeobecných odvolacích dôvodov v odvolaní bez bližšej špecifikácie konkrétnych okolností prípadu nie je splnená zákonom stanovená náležitosť odvolania spočívajúca v povinnosť uviesť v odvolaní „odvolacie dôvody“. Relevantná právna úprava neumožňuje súdu vyzvať stranu sporu na doplnenie chýbajúcej náležitosti odvolania spočívajúcej v absencii konkretizácie odvolacieho dôvodu a zároveň neumožňuje strane sporu meniť a dopĺňať odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie po uplynutí lehoty na podanie odvolania“.

32. Žalovaný tiež v odvolaní namietal, že súd prvej inštancie sa nijako nevysporiadal so zmenou žaloby, keď žalobca v podaní doručenom súdu dňa 22. 03. 2022 tvrdil, že poistenie zaniklo dňa 14. 11. 2019 a v podaní doručenom súdu dňa 11. 11. 2022 žalobca súdu uviedol, že poistenie zaniklo pre nezaplatenie poistného za ďalšie obdobie a nie za nezaplatenie poistného za prvé poistné obdobie.

33. Hoci žalovaný opäť nekonkretizoval a nešpecifikoval, čo obsahovo má vyjadrovať jeho námietka, že súd prvej inštancie „sa nijak nevysporiadal“ so zmenou žaloby, odvolací súd považuje za potrebné uviesť, že zmena žaloby môže byť podľa § 140 ods. 1 CSP kvantitatívna, t.j. žalobca rozširuje uplatnené právo alebo kvalitatívna, t.j. žalobca uplatňuje iné právo. Zmenou žaloby je podľa § 140 ods. 2 CSP i podstatná zmena alebo doplnenie rozhodujúcich skutočností tvrdených v žalobe, kedy žalobca opiera svoj nárok o nové skutočnosti, ktoré sú rozhodné pre uplatnené právo bez toho, aby došlo k zmene žalobného návrhu (petitu), pričom ide o takú zmenu v skutkovom stave, ktorý má vplyv na zmenu právnej kvalifikácie.

34. Z obsahu spisu súdu prvej inštancie odvolací súd zistil, že v podanej žalobe žalobca uviedol, že žalobca a žalovaný uzatvorili Poistnú zmluvu č. XX. zo dňa 14. 11. 2017, a to na dobu neurčitú. Žalobca a žalovaný si v zmysle Poistnej zmluvy dohodli spôsob platenia ročného poistného štvrťročne, avšak žalovaný porušil túto zmluvne dohodnutú povinnosť. Poistenie zaniklo v zákonnej lehote dňa 14. 11. 2019 podľa ustanovenia § 801 ods. 1 Občianskeho zákonníka z dôvodu nezaplatenia poistného za prvé poistné obdobie. V zmysle ustanovenia § 803 ods. Občianskeho zákonníka má žalobca právo na poistné za dobu do zániku poistenia, t.j. do 14. 11. 2019 vo výške 346,58 Eur.

35. V podaní doručenom súdu prvej inštancie dňa 11. 11. 2022 žalobca uviedol, že vypracovanie žaloby obsahuje faktickú chybu, nakoľko je v nej uvedené, že poistenie zaniklo pre neplatenie poistného za prvé poistné obdobie. Jedná sa o zrejmu chybu, nakoľko predmetný odsek žaloby odkazuje na listinu „Zánik poistenia pre nezaplatenie poistného a upomienku“ obsahom ktorej žalobca oznamuje žalovanému, že poistenie zaniká pre neplatenie poistného za ďalšie poistné obdobie v súlade s § 801 ods. 2 Občianskeho zákonníka. Okrem uvedenej zrejmej chyby, je však nárok žalobcu nepochybný. Žalobca a žalovaný uzatvorili poistnú zmluvu dňa 14. 11. 2017. Zmluvné strany si dojednali platenie ročného poistného v splátkach, platenými štvrťročne. Predmetná poistná zmluva bola uzatvorená na dobu neurčitú. Pritom medzi zmluvnými stranami nebola dohodnutá splatnosť celého ročného poistného nezaplatením niektorej splátky, tak ako to vyžaduje ustanovenie § 565 Občianskeho zákonníka. Splatnosť ročného poistného sa preto vždy vzťahuje k poslednej splátke poistného v danom poistnom období. Žalovaný nárok sa týka poistného obdobia Poistnej zmluvy v trvaní od 14. 11. 2018 do 14. 11. 2019. V rámci tohto obdobia bolo ročné poistné vo výške 485, 22 Eur platené štvrťročne splátkami vo výške 121,31 Eur, so splatnosťou v termínoch 14. 11., 14. 02., 14. 05., 14. 08. Žalovaný uhradil z poistného sumu vo výške 115,53 Eur dňa 07. 02. 2019. Keďže nezaplatil inú splátku poistného, poistné sa stalo splatným ku termínu splatnosti poslednej štvrťročnej splátky - 14. 08. 2019. Poistenie zaniklo dňa 14. 11. 2019 dôsledkom uplynutia lehoty podľa § 801 ods. 2 tretia veta Občianskeho zákonníka.

36. Žalobca teda v podaní doručenom súdu dňa 11. 11. 2022 žalobu kvantitatívne, ani kvalitatívne nezmenil, keďže uplatnené právo nerozšíril, ani neuplatnil iné právo. V porovnaní so žalobou žalobca v podaní doručenom súdu prvej inštancie dňa 11. 11. 2022 zmenil tvrdené skutočnosti, a to konkrétne v tom, že v žalobe žalobca uviedol tvrdenie, že poistné zaniklo pre nezaplatenie poistného za „prvé“ obdobie a v podaní doručenom súdu prvej inštancie dňa 11. 11. 2022 žalobca uviedol tvrdenie, že poistenie zaniklo pre nezaplatenie poistného za „ďalšie“ poistné obdobie. Žalobca však naďalej tvrdil, že poistenie zaniklo dňa 14. 11. 2019, že si uplatňuje nárok na dlžné poistné do zániku poistenia zo zmluvy č. XXXXXXXXXXXX uzatvorenej so žalovaným dňa 14. 11. 2017 na dobu neurčitú s ročným poistným platením štvrťročne, a že dlžné poistné je v sume 346,58 Eur.

37. Zmena tvrdení v tom, že poistné zaniklo dňa 14. 11. 2019 nie pre nezaplatenie poistného za „prvé“ obdobie, ale pre nezaplatenie poistného za „ďalšie“ obdobie, tak nemala vplyv na zmenu právnej kvalifikácie, keď žalobca sa od žalovaného naďalej domáhal splnenia peňažnej povinnosti titulom poistného zo zániku poistenia, ktoré poistenie z poistnej zmluvy č. XXXXXXXXXXXX zaniklo dňa 14. 11. 2019. Okolnosť, že v žalobe žalobca uviedol tvrdenie, že poistenie zaniklo pre nezaplatenie poistného za „prvé“ poistné obdobie a následne uviedol tvrdenie, že poistenie zaniklo pre nezaplatenie poistného za „ďalšie“ poistné obdobie, nemalo prípadne vplyv ani na inštitút premlčania, keďže žalobca nezmenil tvrdenie, že poistenie zaniklo dňa 14. 11. 2019, a teda že sa domáha dlžného poistného za obdobie do 14. 11. 2019.

38. Pretože zmena skutočností tvrdených v žalobe nepredstavovala také doplnenie, či upresnenie rozhodujúcich skutočností, ktoré by mali dopad na iné posúdenie skutkového základu oproti skutkovému základu uvedenému v žalobe, nešlo o úkon zmeny žaloby, o ktorom mal súd prvej inštancie postupom podľa § 142 CSP procesne rozhodovať, a preto neobstojí námietka žalovaného v odvolaní, že súd prvej inštancie sa so zmenou žaloby nevysporiadal.

39. Vzhľadom na uvedené odvolací súd dospel k záveru, že rozhodnutie súdu prvej inštancie vo výroku I. vo veci samej, ako aj v závislom výroku II., o náhrade trov konania, o ktorých súd prvej inštancie rozhodoval podľa pomeru úspechu vo veci, je vecne správne, preto ho podľa § 387 ods. 1, 2 CSP potvrdil.

40. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania odvolací súd rozhodoval podľa § 396 ods. 1, § 262 ods. 1 a § 255 ods. 1 CSP a žalobcovi, ktorý mal v odvolacom konaní plný úspech, priznal proti žalovanému nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %. Podľa § 262 ods. 2 CSP o výške trov odvolacieho konania rozhodne súd prvej inštancie samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

41. Rozhodnutie bolo senátom odvolacieho súdu prijaté pomerom hlasov 3.0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 písm. a/ až c/ CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) CSP (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 1 a 2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP)

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).